

ЧУДОВІ НАШІ ЖІНКИ

НА САМОМУ початку весни є свято, забарвлене особливим колоритом: першою дзвінкою крappelю, запахом мімози і безліччю дарунків, немов у кожному будинку — іменинниця. Це свято — Міжнародний жіночий день — 8 Березня.

Нинішнього року це свято відзначається з особливою радістю. Радянські жінки, готуючись до 50-річчя Великого Жовтня, з великою гордістю оглядаються на те, що дала трудові революції Комуністична партія, соціалізм.

Важко, гірко жилося жінці в нашій країні до Жовтня. 80 процентів трудящих жінок були служницями і наймичками. 10—12 годин на добу тривав робочий день. Зарплата вдвоє нижча, ніж у чоловіків. Неписьменність, безправ'я. «Особливі статі до виборчих списків у Державну Думу не вносяться...» — це рядок із «Свода Законів Російської імперії».

Як змінити гірку долю жінки — вказала Теліська партія. І в цей день не можна не згадати тих жінок, які першими пішли за Леніним, за більшовиками, — когорту славних революціонерок. Надія Костянтинівна Крупська та Ганна Іллінічна Ульянова, Олена Стасова і Олександра Коллонтай, Інесса Арман і Розалія Землячка та багато інших соратниць і помічниць Ілліча, сильних духом, мужніх, прекрасних жінок, які все життя віддали революції.

Тисячі жінок із зброєю в руках захищали молоді Радянську республіку.

Тисячі і тисячі жінок із зброєю в руках билися з ворогами на фронтах Великої Вітчизняної війни. Смільних радянських жінок, які в грізні для країни роки стали її захисницями, можна зустріти всюди. Вони не носять на грудях нагород, що розповідають про їх відвагу, і жовтих нашивок, які свідчать про поранення. Вони не люблять говорити про себе. Відважні і скромні, є такі жінки-воїни і в нашому колективі. Це — Г. Гребена, Н. Хмельова, О. Ковальчук, В. Мазур, Л. Кашуба, З. Лебедєва, В. Фабіанська та інші.

Та і як було захищати нашої жінки Радянську владу, коли вона принесла їй все, чим може бути щаслива людина!

Жовтнева революція дала жінці повну рівність за законом. Партія та уряд невпинно піклувались про те, щоб створити соціально-економічні гарантії для здійснення цієї рівності. І весь світ побачив, як розквітли, засяяли таланти, здібності радянських жінок.

Це радянська «Чайка» здійснила перший в світі і поки ще

ніким не повторений політ жінки в космос. Нині з кожних 100 спеціалістів з середньою і вищою освітою — 59 жінок, в охороні здоров'я їх працює 86 процентів, в освіті та культурі — понад 70 процентів. Кожний третій інженер на промислових підприємствах — жінка. Серед спеціалістів сільського господарства у нас 40 процентів жінок.

В Радянському Союзі близько 1000 академіків, членів-кореспондентів і професорів жінок, близько 30 тисяч мають вчений ступінь доктора і кандидатів наук.

Тільки в нашому вузі працюють викладачами і науковими співробітниками біля 280 жінок. Серед них — член-кореспондент Академії наук УРСР, професор В. Тульчинська, професор, доктор наук Л. Семенюк, доктор наук А. Дьоміна, багато доцентів та кандидатів наук.

ЖОВТЕНЬ, партія принесла жінці не тільки радість свободи і рівноправ'я, піднесла високо честь жінки-матері. Жінка дістала велику і прекрасну мету в житті, праця стала щастям.

Радянська жінка, де б вона не працювала, розуміє суспільну значимість своєї праці, свого внеску у велике комуністичне будівництво.

В. І. Ленін звертав особливу увагу на залучення робітниць і селянок до управління державою. Цього року Міжнародний жіночий день в нашій країні відзначається напередодні виборів до Верховних Рад союзних і автономних республік, а також до місцевих Рад депутатів трудящих.

Найкращих людей, чудових трудівників, які вміють по-державному підходити до справи, народ обирає депутатами.

У Верховній Раді СРСР з 767 депутатів Ради Союзу — 222 жінки, з 750 депутатів Ради Національностей — 203.

Понад третину всіх депутатів Верховних Рад союзних і автономних республік також становлять жінки. З 2010 540 депутатів місцевих Рад 857594, або 42,7 процента — жінки. На Україні з 419 604 депутатів — жінок 174 091.

Радянські жінки — палкі прихильниці справедливості на землі і борці за мир. Вони простягають руку дружби всім жінкам планети, які борються за мир, демократію, національну незалежність, за свої права і щастя дітей.

В НАШІЙ країні 8 березня вже другий рік — день неробочий. В цей день Радянська країна вшановує жінку-матір, промадянку, трудівницю, рівноправного учасника будівництва комунізму, людину великої душі і серця.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXIII
№ 7 (884)
7 БЕРЕЗНЯ
1967 р.

Ціна 2 коп.

У НАШОМУ університеті розпочались Жовтневі читання, об'єднані циклом «Немеркнучий літопис революції».

Кожного місяця в Великому актовому залі університету для студентів і викладачів будуть читатися доповіді про незабутні події Жовтневих днів.

Перша зустріч вже відбулася 27 лютого. Ректор університету професор О. Юрженко розповів студентам про нараду робітників вищої школи в Москві.

«50-річчя лютневої революції» — такою буде тема виступу доцента З. Першиної.

ЖОВТНЕВІ ЧИТАННЯ

«Хай живе соціалістична революція» — ось тема наступної зустрічі. З доповіддю на ній виступить доцент Я. Штернштейн. Доцент Д. Бельфор розкриє тему «Революційна мобілізація мас», а доцент П. Некрасов — «На барикадах — студенти» (з історії Новоросійського (Одеського) університету). В цей же день

найстаріші вчені університету розкажуть про свої шляхи в науку.

Виступить перед слухачами доцент І. Леонов з темою «На штурм старого світу», а доцент С. Ковбасюк розповість про «Народження Радянської України».

Виступом «Стяг революції над Одесою» відкриє вечір-читання доцент М. Раковський. Продовжать розмову з слухачами учасники боротьби за Радянську владу в Одесі.

Закінчать читання з циклу «Немеркнучий літопис революції» студенти-відмінники тематичним вечором «Йти дорогами батьків».

ЦІКАВА ЗУСТРІЧ

В КЛУБІ виборців щодня відбулась зустріч з головою міської Ради депутатів трудящих Л. А. Заярним, головою виконкому Райради депутатів трудящих Центрального району Л. П. Зверевим, головним архітектором Гіпрограда Б. І. Тандариним.

Вечір відкрила другий секретар Центрального районного комітету партії Є. Н. Козут. Вона сказала, що в нашій країні депутати завжди були вірними слугами свого народу, постійно піклувались про підвищення його добробуту, підтримували найтісніші зв'язки з народними масами. Ще один

приклад цього — сьогоднішня зустріч виборців з кандидатами в депутати.

Першим виступив на вечорі голова міської Ради депутатів трудящих т. Заярний. Він розповів про заходи, які наміча-

ються в цій п'ятирічці по будівництву і благоустрою міста. Буде збудовано багато жилих квартир, нові школи, лікарні, дитячі садки, значно збільшиться число трамвайних вагонів, тролейбусів і автобусів. Покращиться обслуговування населення в магазинах, їдальнях і на транспорті.

Потім виступили головний архітектор Гіпрограда т. Тандарин, який говорив про перспективи розвитку будівництва і реконструкцію міста Одеси.

Голова виконкому Центральної Райради депутатів трудящих т. Зверев розповів про перспективи будівництва в Центральному районі.

На вечорі було названо і ряд членів, які загальними зусиллями населення міста треба в найближчий час усунути.

Зустріч пройшла в теплій обстановці. І. БУВАЙЛО.

ВСІ НА ВИБОРИ!

ДІВЧАТ в групі — 8. Їх девіз — тільки відмінно. І цьому девізу вони твердо слідує. Але сфотографувати нам пощастило шістьох. Жанна Астахова не змогла прийти. Давала в школі контрольний урок. А Ніна Бондарчук готується стати матір'ю.

На фото: студентки-відмінниці IV курсу біологічного факультету Світлана Доманська, Світлана Ігнатова, Люба Божія, Ніна Панкратова, Ліда Добрецова і Світлана Сотнікова.

Фото О. Крижановського.

ТАКА В НЕЇ ВДАЧА

— Валентина Іванівно, дайте мені, будь ласка, школу № 29, я вже спрацювалася з вчителем, та й студенти факультету будуть там стажуватися...

— А мені 36, я буду проводити дослідження на базі цієї школи.

Такі розмови можна почути на кафедрі педагогіки в період підготовки університету до чергового туру практики. І численні прохання і побажання викладачів завжди задовольняє беззмінний і невтомний керівник педагогічної практики, старший викладач кафедри Валентина Іванівна Грановська.

Комуніст, людина невичерпної енергії, неабияких організаторських здібностей, вона на протязі п'ятнадцяти років працює в стінах нашого орденосного університету.

Робота на кафедрі педагогіки неспокійна. Доводиться читати не тільки лекції студентам біологічного та географічного факультетів вечірнього і заочного відділення, але й постійно тримати зв'язки з школами міста. Педагогічна практика триває на протязі всього навчального року: виховна, навчальна, стажування. І Валентина Іванівна повинна забезпечити всі факультети такими школами, де студенти змогли б почерпнути корисні знання про методику учбово-виховного процесу, спробувати свої сили у викладанні.

Валентина Іванівна зарекомендувала себе як вимогливий, але разом з тим чуйний педагог, який намагається всі свої знання, багатий практичний досвід передати майбутнім вчителям.

Коло її наукових інтересів тісно пов'язане з творчістю ви-

датного теоретика комуністичного виховання Н. К. Крупської. Проблеми дитячого колективу в педагогічній спадщині Н. К. Крупської, вплив ідей Надії Костянтинівни на А. С. Макаренка — цим, здебільшого ще не вивченим, питанням присвятила себе Валентина Іванівна. Вона опублікувала декілька цікавих статей в видавництвах Московських та Київських вузів. А недавно вийшла її стаття «Проти фальсифікації педагогічної спадщини А. С. Макаренка».

Валентина Іванівна є ініціатором багатьох цікавих справ і починань на кафедрі. Так, за її почином виходить в світ другий випуск методичних рекомендацій по педагогічній практиці. Вона бере активну участь в громадському житті факультету. Очолює агітколлектив філологічного факультету, який зарекомендував себе

з найкращого боку. А зараз вона веде напружену роботу в зв'язку з виборами до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих.

За сумлінне відношення до своєї справи і активну участь в громадському житті університету вона неодноразово нагороджувалась адміністрацією і громадськими організаціями грамотами.

Напередодні знаменної дати — 50-річчя Великого Жовтня, який розкріпачив і звільнив жінку — ми, твої друзі і колеги по роботі, дорога Валентина Іванівно, поздоровляємо тебе з чудовим святом жінок, бажаємо міцного здоров'я, бадьорості, енергії, великих творчих успіхів.

Доцент Т. ФЕДОТОВА.

НА ЗНІМКУ: старший викладач В. ГРАНОВСЬКА.

ЇЇ ПОКЛИКАННЯ

ХІМІЧНИЙ факультет. Про нього Олена почала мріяти ще в школі, слухаючи захоплюючі розповіді про хімічні сполуки та елементи свого першого вчителя-хіміка.

Не випадково, напевно, світлий спогад про цього вчителя Олена Михайлівна пронесла через всю юність, як не випадково і те, що русокоса дівчина переступила поріг хімічного факультету університету, а більшість її однокласників теж стали хіміками.

Мріялось... Та в дівочі мрії страшною рушійною силою ввірвалася війна. Закинула вона студентку Білоусову з Одеси в Майкоп, куди евакуювався Одеський університет. Тут же, в Майкопі, вона одержала диплом про закінчення вузу, з яким пов'язана вся її дальша діяльність хіміка-вченого.

Спочатку університетські двері відчинялися перед білявою аспіранткою Білоусовою, тепер вони пропускають серйозного, завжди чимось заклопотаного доцента, завідувачу кафедрою Олену Михайлівну.

В 1952 році Олена Михайлівна захистила кандидатську дисертацію на тему: «Об'ємні визначення калію вісмутотіосульфатним методом», а з 1965 року — доцент Білоусова очолила кафедру неорганічної хімії, ставши першою жінкою, завідувачою кафедрою за сторічну історію нашого хімічного факультету.

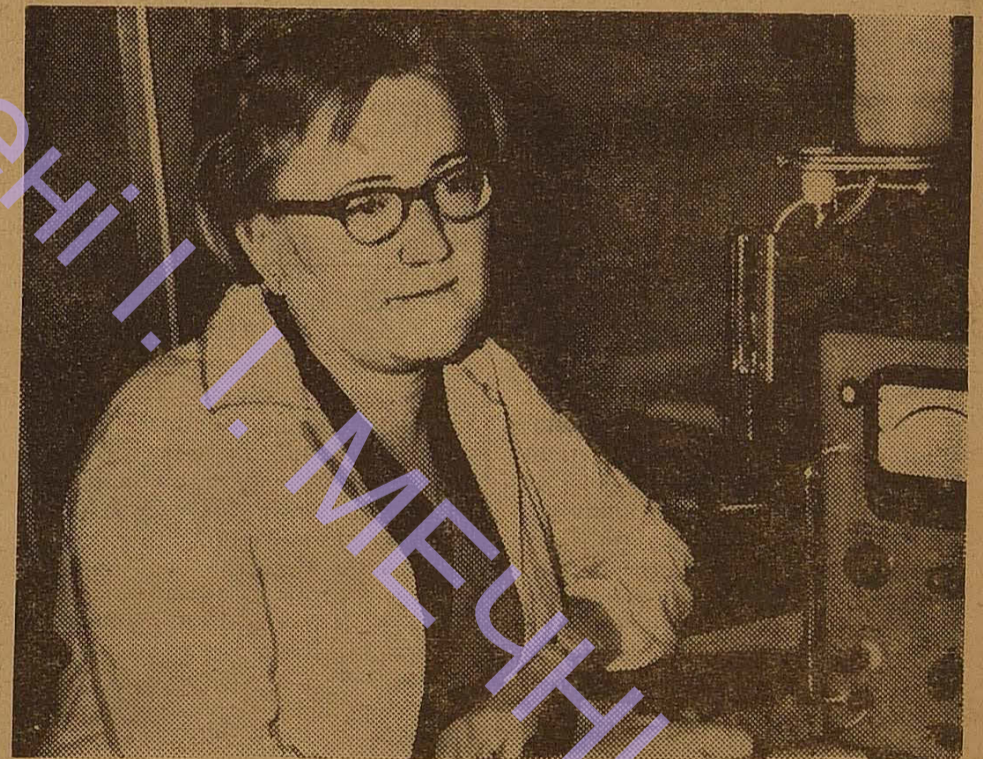
Висока вимогливість до себе,

сумлінність при виконанні будь-якої дорученої їй справи — ось ті риси, які характеризують доцента Олену Михайлівну Білоусову.

Якщо колектив довірив вже їй ту чи іншу справу, не може бути сумніву, що будуть прикладені всі старання, максимум енергії з боку Олени Михайлівни, щоб ця справа була зроблена якнайкраще. Ця позитивна якість доцента проявляється як в науковій діяльності, так і при виконанні громадських доручень. Так О. Білоусова проробила велику роботу по розвитку Одеського відділення Всесоюзного хімічного товариства імені Д. І. Менделєєва. Вона успішно керує Науково-студентським товариством факультету, виступає з лекціями на підприємствах і в установах міста і області.

Звичайно, мимохідь згаданим тут діяльність Олени Михайлівни не обмежується. На кафедрі, яку вона очолює, ведеться напружена, плідотворна робота над багатьма проблемами. Але наша мета сьогодні не так висвітлити цю діяльність, як поздоровити жінок кафедри і Олену Михайлівну особисто з святом 8 Березня, побажати їм великих успіхів, дерзаних і творчого натхнення.

О. БОГАТСЬКИЙ,
декан хімічного факультету,
В. ЦИМБАЛЮК.

НА ЗНІМКУ: доцент О. М. БІЛОУСОВА.

ВЕТЕРАН ФАКУЛЬТЕТУ

В десятках вузів, в сотнях шкіл, в редакціях багатьох газет працюють тепер її учні, з вдячністю згадуючи лекції, на яких відкривались перед ними таємниці російської мови.

Плідотворною є і наукова діяльність С. А. Савицької. Після успішного захисту кандидатської дисертації «Мова і стиль послань Івана Грозного» багато років віддано дослідженням в галузі словоутворень. С. А. Савицька є одним з авторів і редактором відомої в науковому світі книжки «Порівняльна граматики східнослов'янських мов», а зовсім недавно Софія Августинівна закінчила роботу над своїми розділами

колективного підручника по історичній граматиці, прийнятого до друку республіканським видавництвом.

Софія Августинівна завжди йде з часом. Однією з перших в вузі вона зацікавилася можливостями пропрамованого навчання. Після консультації з професором Д. Г. Елькіним вона розробила серію пропрамованих завдань з синтаксису, які застосовуються тепер на практичних заняттях.

Хай всі майбутні десятиріччя будуть для вас, дорога Софія Августинівно, безхмарними й щасливими!

Н. РЯДЧЕНКО.

ТРИ десятиріччя в колективі філологічного факультету трудиться дуже скромна і добра людина — Софія Августинівна Савицька.

ВИМОГЛИВА І ЧУЙНА

ПОНАД 20 років працює Марія Абрамівна Слуцкер із студентами-заочниками університету. Коли мені доводиться спостерігати її зблизка за роботою, завжди приходиться одна й та ж думка: методистом треба вродитися, не просто осягти всі «звивини» складного навчального процесу, а й серцем відчувати душу заочника. Хорошій душі допомогти, піти заради неї на неприємні суперечки з деканом, коли той чогось недовбачає. Душі хитрій і лідарській — поставити високі і нещадні вимоги.

Марія Абрамівна не тільки досконало знає свій фак, свою роботу, а й любить її. Для заочників вона — найкращий радник.

Викладачам з нею теж працювати добре: вона точна, вимоглива і чуйна.

Хочеться, щоб у неї та її колеги-методистів завжди в душі було свято. Гарне, радісне, велике.

В. ФАЩЕНКО,
декан загальнонаукового факультету.

РАЗОМ З ДЕРЖАВОЮ

ДАТА її народження знаменна. Вона народилася, росла і мужніла разом з молодістю Радянської державою. Всі злигодні, які доводилося витерпіти країні Рад під натиском внутрішньої і зовнішньої контрреволюції, були злигоднями і Марії Миколаївни, тоді ще Машеньки, юної одеситки.

Але почуття нового, незвіданого, почуття стрімкого руху вперед з юних років охопили Марію Кривцову. І вона вчилася, наполегливо вчилася, намагаючись йти в ногу з часом.

Вже в 17 років невеличка, щупла дівчина стала студенткою Одеського університету і так впевнено заходила в найглибші дебри математичних формул, що швидко звернула на себе увагу викладачів.

Та ось і університет позаду. Хабаровський інститут зустрічає молодого математика, юний вигляд якого якимось не в'яжеться зі званням викладача вузу.

Та Марія Миколаївна мріє про більше, вона наполегливо готується до вступу в аспірантуру. З цією метою через два роки повертається в Одесу. На перешкоді знову війна. Скільком людям вона стала на заваді, долі скількох були зламані! Війнула вона чорним

крилом і над долею Марії Миколаївни. Довелось залишити викладацьку кафедру і піти працювати на картонажну фабрику. Та Кривцова не скаржилась. Вона розуміла, які випробування випа-

ли на долю її ровесниці — радянської Батьківщини.

Зло не може бути непереможним. Був звалений і ненависний фашизм. Молодь засіла за книжки, бо треба було зводити з руїн скалічену ворогами землю, треба було замінити загіблених в бою ін-

женерів, вчителів, лікарів. І Марія Миколаївна з усією пристрасністю взялася за улюблену справу. Знову зарябили під її рукою стрункі ряди цифр, формул, через які Марія Миколаївна вже вела своїх вихованців.

Наполегливість в досягненні мети та здібності математика допомогли М. Кривцовій здолати всі труднощі, бути одноразово матір'ю, дружиною і науковцем.

В 1965 році вона захистила дисертацію по якісній теорії диференціальних рівнянь. Зараз Марія Миколаївна веде найвідповідальніші курси: взялася і успішно справляється з новим на факультеті спецкурсом по математичній теорії оптимального напрямку, безпосередньо зв'язаним з обчислювальним центром, з практичними завданнями на підприємствах.

Але Марія Миколаївна не тільки науковець, вона і активний громадський діяч — на протязі багатьох років очолює профспілкову організацію факультету, член методичної комісії факультету та групи народного контролю, агітатор в академгрупі.

Багато хорошого зроблено Марією Миколаївною. Але в майбутньому у неї — нові творчі плани. І вони будуть здійснені. Такий вже характер в Кривцовій Марії Миколаївни.

В. ГОВОРУХІНА.

ПРО ВАС, НАШИХ МИЛИХ ПОДРУГ СОЛДАТКА

Вже багато промайнуло літ,
Вже солдатами стають онуки,
А вона виходить до воріт,
Під фартух сховавши теплі руки.
Повідомлення колись було...
Та не хочеться їй правди знати.
До воріт вона несе тепло
І священні згадки про солдата.
Їх багато, як тривожні сни,
Думки плутають, стискають серце.
Вмить здається, — не було війни
Й чоловік несе води відерце.
На шибках роси дрібні сліди,
Каже, — сльози, як вогні пекучі.
Їх направив чоловік сюди
Крізь вітри і непроглядні тучі.
На могилі на густій траві
Не роси розбризане сучвіття —
Нею ронені сльозини, як живі,
Виплакані за чверть століття.
Чи повернеться солдат, чи ні.
Вона знає і не хоче знати.
Ним живе, хоч бачить лиш у сні,
І виходить до воріт стрічати.

К. СТЕПКО.

О. ДОРОХИН.

П. НАДУТИК.

ТВОІ ГЛАЗА

Твої глаза, пока ты спишь,
Сродни молчащей
грампластинке.
На веках, падая сквозь тишь,
Кончают путь микрочастилки.
В глазах мотив чудесный есть.
Он тайно ждет рассветной
рани.
И чи услышать, ни прочесть
Еще нельзя его названья.
Едва ресниц густая мгла
В луче восходном
встрепенется,
Коснется записи мгла —
И в мир мелодия ворвется.

ОЧІ ДІВОЧІ

Як милі ці дівочі оченята,
Що лагідно всміхаються тобі.
Ти зможеш їх зустрінути
багато,
Якщо в людській загубишся
юрбі.
Замріяні, мов поле неозоре,
Веселі, мов пташок ранковий
спів,
Від погляду їх зм'якшується
горе.
І, скорений, раптово гасне гнів.
В душі твоїй народжується
свято,
Коли той погляд радістю
горить.
Лише згадай дівочі оченята —
І зрозумієш — варто в світі
жити!

МАТЕРІ

Повернувся із вирію
селезень,
Рідний край його радо
прийма...
Кращий місяць для
матері — Березень,
Восьме березня, зокрема'.
Мамо, мамо, радійте
і Вереснем
Більш того, на багато літ
Хай буде для Вас
Восьмим Березнем
Цілий рік! □♦□

КОХАНА

Іду до твоєї руки
В своїм відчужанні.
Кохана, готуй рушники,
Хустки вишивані.
Нехай заспівають на них
Півні біля хати,
И цвіте поміж трав росяних
Барвінок хрещатий.
Нехай нагадають вони
Про ночі травневі,
Ті перші стрічання з весни
В саду яблуневім.
...А листя спаде золоте,
Мов згасне сузір'я —
В суботу нехай підмете
Твій батько подвір'я.
В неділю ж, забувши про
сни,
В жаданій обнові
З друзками мені відчини
Ворота кленові.
Я кину пшеницю з руки,
І стану в чеканні:
Кохана, даруй рушники,
Хустки вишивані.
А потім, немов слов'ї,
Яким не тужити,
Друзки хай співають твої,
Хай грають музики.

СЕРЕД ЧИТАЧІВ

В КОЛЕКТИВІ наукової бібліотеки університету переважають жінки. І сьогодні мені хотілося б дещо розповісти про деяких з цих скромних жінок, які невсипуще і кропітливо роками трудяться на науковій ниві, сіючи серед читачів «розумне, добре, вічне».

Багато з наших жінок починали трудову діяльність з помічників бібліотекаря і вирости до завідуючих відділами. Але й цього виявляється для них недостатньо. Вони вчаться, як соняшник до сонця, тягнуться до всього нового.

Визначним в цьому відношенні є трудовий шлях Марії Іванівни Кириченко, шлях від рядового бібліотекаря до замісника директора. Маючи вищу освіту, Марія Іванівна вважає, що цього недостатньо. Вона весь час працює над підвищенням свого ідейно-політичного рівня. Вступила і успішно закінчила університет марксистсько-ленінізму. Зараз вона відвідує університет міжнародних відносин при Будинку партосвіти. Вивчає т. Кириченко і класичні мови.

Трудолюбністю, готовністю до допомоги, чуйністю до товаришів Марія Іванівна здобула прихильність всього колективу. Про неї відзиваються з повагою, їй довіряють.

За шістнадцять років роботи в бібліотеці університету Марія Іванівна не тільки сама виросла в досвідченого керівника, а й виховала висококваліфікованих робітників, серед яких особливо хочеться відмітити завідуючу відділом комплектування і каталогізації

Єлизавету Володимирівну Савельєву та старшого бібліотекаря Ірину Костянтинівну Купечеську.

Ці жінки, як і інші їх колеги, розуміють, що бібліотекаря не тільки охоронники багатющої комори людських знань, але й активні їх пропагандисти. Тільки всебічно розвинений, висококваліфікований бібліотекар, який добре знає свою справу і володіє іноземними мовами, повністю відповідає сучасним вимогам. А тому і філологи Є. Савельєва та І. Купечеська, і історик Л. Стільве вступили і успішно закінчили заочний бібліотечарський інститут.

Не можна не згадати добрим словом Людмилу Євгенівну Чиликіну і Валентину Георгіївну Тарасову, які на протязі багатьох років добросовісно і кропітливо виконували роботу бібліотекаря, чим завоювали повагу і симпатію як читачів, так і співробітників бібліотеки. Зараз вони йдуть на заслужений відпочинок. Побажаємо ж їм, щоб він був щасливим.

Звичайно, нема можливості розповісти про всіх наших жінок, хто відданий своїй справі, любить науку і намагається прищепити цю любов читачеві. Але є можливість через газету від всієї душі поздоровити наших жінок, цих невсипущих сіячів розумного слова, і побажати їм всього найкращого як в житті, так і в трудовій діяльності.

І. КАРАКОЗОВА,
секретар парторганізації
Наукової бібліотеки ОДУ.

Старанно, не рахуючись з часом, працює Раїса Пантелеївна Зубицька — завідуюча загальною канделярєю.

Шлем сто приветов ей,
сказав:
Она пример для тех,
кто «зав»!

Багато років бездоганно трудиться на кафедрі психології лаборантка Віра Дмитрівна Змієнко.

Ее с наукой психологии
Студенты связывают
многие.
Нет спору,
что Змиенко Вере
По нраву труд
в любимой сфере.

НА ВЧЕНІЙ РАДІ ОДУ

ПОЗАДУ перший семестр, пройдено зимову екзаменаційну сесію. Розпочато роботу в другому семестрі. З якими результатами в учбовій та ідейно-виховній роботі крокує колектив нашого університету в ювілейному році? Які завдання треба вирішити професорсько-викладацькому та студентському складу в другому семестрі?

Ці питання були стержневими на засіданні Вченої ради університету. З доповіддю на ній виступив проректор по учбовій роботі доцент **Г. Вязовський**.

— Вся наша робота, — сказав доповідач, — проводилась у минулому семестрі під знаком підготовки до великого свята — 50-тих роковин Жовтня.

Одним з дійових поштовхів щодо покращання учбової та виховної роботи було звернення студентів другого курсу історичного факультету до всіх студентів університету, які закликали боротися за право називатися групою імені 50-річчя Великого Жовтня. Це звернення було підхоплено всіма студентами університету.

Результати зимової сесії свідчать про покращання успішності в порівнянні з минулою зимовою сесією. Учбовий процес та сесія йшли організовано, учбові плани в основному виконані.

— Рівень вимог на іспитах значно підвищився, — говорить далі доповідач. — Але ці вимоги треба під час семестру підкріпити добре організованими семінарами, колоквіумами та практичними заняттями. А ні для кого не є секретом той факт, що, наприклад, консультації інтенсивно починають проводитись тільки перед сесією та під час неї.

Консультації, семінари, практичні заняття є важливими видами академічної роботи. І там, де цим видам приділяють належну увагу — там завжди високі показники під час заліків та іспитів.

Так на факультеті іноземних мов, де приділяється велика увага цим видам академічної роботи, успішність на сесії становить 95 процентів. А на тих факультетах та курсах, де переважність надається лекційному курсу, результати навчання нижчі. Прикладом цього можуть служити механіко-математичний та фізичний факультети, що посідають останні місця по успішності.

Особливу увагу треба приділяти роботі з студентами перших та других курсів. Тут справи обстають набагато гірше, ніж на старших курсах. І в цьому велика доля провини з боку кафедр.

Першокурсники, вчорашні школярі, сумлінно відвідують лекції, старanno їх записують, але за браком потрібної кількості практичних занять добре не засвоюють теоретичний матеріал.

Отже, в другому семестрі кафедрам треба добре подумати над тим, як, не знижуючи вимог під час іспитів, підвищити успішність студентів.

Вкрай незадовільно використовуються ще кафедрами учбові кінофільми, магнітофони, класи програмованого навчання.

Велику увагу доповідач приділив також стану учбової та виробничої дисципліни в університеті. Він, зокрема, підкреслив, що в нас є ще випадки, коли поодинокі викладачі запізнюються на лекції або зовсім не з'являються на них. Бувають також випадки, коли лаборанти та співробітники не виходять на роботу. Все це заважає покращання учбового процесу.

Члени вченої ради та запрошені на її засідання в своїх виступах доповнили доповідача та внесли свої пропозиції щодо покращання учбової роботи в університеті.

Декан фізичного факультету доцент **Д. Поліщук** розповів про роботу, що провели деканат та кафедри під час минулого семестру. Він зупинився на тих недоліках в роботі, які не дали змоги факультету краще скласти зимову сесію.

Очолоюча академсектор комітету комсомолу університету студентка геолого-географічного факультету **Г. Безсокирна** розповіла про хід змагання на кращу академгрупу.

— Кафедри хімічного факультету приділяють велику увагу індивідуальній роботі з студентами, — сказав декан факультету доцент **О. Богатський**, — ми вчимо їх мислити, творчо працювати над книгою. Виступаючи висловив незадоволення результатами сесії на факультеті і сказав, що це питання ще буде ґрунтовно обговорюватися на факультеті.

Професор **Н. Букатевич** підкреслив позитивність того, що ми часто піднімаємо питання про успішність. Але погано, що іноді під час іспитів ми буваємо ліберальні і задовольняємося неповними відповідями. Цьому треба покласти край. Слід більше вимагати від студентів, примушувати студентів більше часу проводити над книгою.

Слово надається секретарю парткому **Л. Калустяну**.

— Ми не можемо задовольнитися результатами сесії, — сказав він. — В нас ще багато боржників, багато «трічників». Треба привчати студентів працювати, більш уваги приділяти індивідуальній роботі з ними.

Не все гаразд в університеті і з трудовою дисципліною. Вже час навести порядок в цьому.

Ректор університету професор **О. Юрженко** говорив про необхідність кафедрам приділяти більше уваги молодим викладачам.

— Педагогічній майстерності молодим викладачам треба вчитися у наших кращих досвідчених викладачів, — підкреслив ректор.

В своєму виступі він також зупинився на необхідності кропіткої роботи з студентами, особливо студентами перших курсів.

Після обговорення Рада прийняла розгорнуте рішення, спрямоване на покращання учбово-виховної роботи.

Б. НИЖЕГОРДОВ.

ДРУЖНЯ шестірка — такою зарекомендувала себе жіноча баскетбольна команда нашого університету. На жаль, на нашому знімку — лише четверо дівчат. Капітан команди **С. Станчева** та **Т. Дорошенко** були у від'їзді і не змогли сфотографуватися разом з подругами.

НА ЗНІМКУ: **З. Колесніченко, М. Шумах, Л. Хомула та Т. Васютинська** — члени нашої баскетбольної команди, яка завоювала звання чемпіона в ювілейних змаганнях вузів Одеси.

КОРОТКО

ВІДБУЛОСЬ чергове заняття лєнінської школи молодого лектора-пропагандиста. Перед слухачами школи виступив доцент **Д. Бельфор**, «Дійовий, тісний зв'язок з життям — обов'язкова вимога пропаганди» — такою була тема його виступу.

***

ДНЯМИ в нашому університеті з успіхом пройшов музичний вечір — «Молоді голоси». Учасники вечора з великим задоволенням слухали записані на плівку твори радянської і зарубіжної музики у виконанні **Тамари Мілашиної, Валентини Левко, Зіновія Бабія, Мусліма Мамаєва і Володимира Атлантова**.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

ВОДА, ВОДА...

Так був названий маленький фейлетон в п'ятому номері газети «За наукові кадри» від 15 лютого 1967 року.

Як повідомив редакцію проректор університету по адміністративно-господарській роботі **І. С. Горб**, факти, викладені в маленькому фейлетоні, мали місце. Дійсно, в приміщення кафедри ботаніки біологічного факультету протекла вода. Трапилось це не з-за несправності покрівлі, а внаслідок того, що лопнула труба центрального опалення. Зараз несправність ліквідована.

Маленький фейлетон «Вода, вода...» обговорювався на нараді інженерного складу адміністративно-господарської частини.

Інженерові-механіку **П. Моторнюку** і старшому виконробові **А. Алишеву** вказано на необхідність посилення контролю за станом водопровідної мережі і опалювальної системи, а також дахів будівель.

Зараз йде перевірка дахів всіх будівель університету з метою проведення їх планового ремонту.

КОНКУРС НА КРАЩУ КІМНАТУ І ГУРТОЖИТОК

КІМНАТА з сяючими, витертими до блиску вікнами, з акуратно заправленими ліжками, з приємним запахом свіжовимитої підлоги... Рідко хто з студентів гуртожитку не мріє про таку. А починаючи з лютого, удвоїлися старання хлопців і дівчат зробити красивим своє помешкання. І не тільки красивим.

Щоб завоювати звання кращої кімнати в гуртожитку університету мало додержуватись зразкової чистоти. За умовами конкурсу, організованого профкомом університету і присвяченого 50-річчю Великого Жовтня, кращою буде вважатись та кімната, мешканці якої відзначаться бездоганною поведінкою, систематичним виконанням внутрішнього розпорядку.

Члени цього невеличкого колективу повинні влитись в велику сім'ю гуртожитку, жити його життям — брати активну участь в заходах, що проводяться студрадою та комендантом, оберігати, як своє власне, майно гуртожитку.

Мешканці кращої кімнати мусять бути активними учасниками громадського життя факультету і університету, повинні хорошо вчитись.

Кімната-переможець одержить перехідний приз, а її мешканці — безкоштовні путівки в будинки відпочинку.

Змагатимуться між собою за право називатись кращими не тільки кімнати, а й гуртожитки. Гуртожитку присуджується звання кращого, якщо його мешканці будуть додержуватись порядку і чистоти у гуртожитку, в кожній кімнаті, побутових об'єктах, санпунктах і місцях загального користування.

Той гуртожиток, який доб'ється строгого додержання правил внутрішнього розпорядку, уникне випадків аморальної поведінки з боку мешканців разом з виконанням всіх інших пунктів умов конкурсу — завоює право називатись кращим.

В гуртожитках повинні систематично проводитись масові міроприємства з участю максимальної кількості студентів. Справу треба вести так, щоб всі студенти займались благоустроєм гуртожитку, зберігали майно, щоб в гуртожитку були всі умови для нормального відпочинку і самостійної роботи.

Гуртожитку, який досягне найкращих показників, за умовами конкурсу, присуджується перехідний прапор і премії.

Конкурс проводиться до 25 жовтня цього року. Перевірка виконання умов конкурсу буде проводитись в квітні, червні і жовтні.

В КРАЇНАХ КАПІТАЛУ

ПРОФЕСІЙНЕ навчання дівчат Австралії обмежене такими спеціальностями, як перукар або швачка. І хоча закон не містить застережень, на практиці буває тільки так. У вищих учбових закладах стипендії надають юнакам. Директором школи із спільним на-

вчанням може бути тільки чоловік.

ТІЛЬКИ одна жінка-професор була довгий час у Швеції. Тепер їх близько 10.

ЄЩЕ КРАЇНИ, де становище селянки майже рабське. В ряді держав Латинсь-

ТІЛЬКИ ФАКТИ

кої Америки вона навіть не має права на зарплату. Трудові контракти укладають лише з чоловіками. Число ж неписьменних жінок в багатьох районах досягає 90 процентів.

ДЕМОКРАТІЯ НЕ ДОЗВОЛЯЄ

ВИСТУПАЮЧИ на XXIII з'їзді партії **Л. А. Сисоева**, робітниця радгоспу «Звенигородський», розповідала: «Два роки тому я їздила в Америку і був там такий випадок. Щоб показати, яка у США свобода, нам влаштували зустріч з американськими сенаторами. Багато що говорилось про демократію, вихвалявся їх американський лад. Осць тут і вийшла осічка. Запитують, хто я така. Я відповідаю: депутат Верховної Ради РРФСР, а за професією — доярка. Обличчя витяглися. Воно й зрозуміло. В їхньому конгресі доярка нема. Демократія не дозволяє».